

Slovenski čebelar in sadjerejec.

Glasilo čebelarskega in sadjerejskega društva
za Kranjsko,
sè sedežem na Jesenicah, (Gorenjsko).

Izhaja vsaki mesec enkrat in se pošilja udom brezplačno; neudom za 1 gld. 30 kr. na leto.
Inserati in priloge računijo se po najnižji ceni. — Letnina za ude znaša samo 1 gld.

Naročuje se pri predsedništvu na Jesenicah.

Obseg: Prezimovanje čebel proti severnemu tečaju — brez zimskega živeža (konec). — Državna sadna razstava na Dunaji. — Deželna sadna razstava v Ljubljani. — Našim sadjarjem! — Vrtnarstvo. — Električna pri čebeloreji. — Naš dopis. — Inserati.

Prezimovanje čebel proti severnemu tečaju — brez zimskega živeža.

(Daniel Me. Fadden.)

(Konec.)

To pisal sem v korist mojim soobrnikom in drugim, katerim sploh kaj pomagati more. Moje pismo je sicer dolgo, vendar pa še hočem povedati, koliko vpliva vporaba medu pri Indijancih. Trije najmlajši otroci mojega tasta, ki so bili za časa in po času, v katerem je posebno veliko medu imel, rojeni, so veliko čvrsteje zraščeni, kot drugi. Moji otroci imajo lepo, mehko in svetlo kožo, nekako angleško mlečno barvo. Moja soproga je prav očitvidno močnejša postala in jaz trdim in mislim, da to le od obilega použivanja medu izvira. To pa ni samo v naši družini, temveč tudi v družih, kjer se tak upliv prav lahko vidi in na podlagi tega gotovega odnošaja prepričan sem za trdno, da, ko bi beli ljudje, posebno tisti, ki imajo temno in neprijetno kožo ali pa z ogrei napolnjeno itd. uživali veliko medu, bi jim to pomagalo, da bi bilo njih vnanje prijetneje, koža bi postala čista, mehka in lepa. To bilo bi za mlade gospodičine veliko boljše, nego vsa lepoticina sredstva in maže ter sploh druge goljufive reči, katere se dandanes v tako ogromnej meri, a vedno brez vsakega tudi najmanjšega upliva rabijo, in poleg tega še veliko denarja stanejo. Ne bi bilo potem treba teh reči si naročevati, da bi si človek s tistimi svoj vnanji pogled olepšal in zboljšal.

V zadnjih letih bile so v američanskih časnikih jako živahne razprave o takih pogojih, ki naj bi se gotovo dobili in o takih načinih, s katerimi bi se do tega prišlo, da bi ravno tako varno, kakor sploh druge domače živali, prezimili

tudi čebele. Med drugimi, ki so se o tem javno izrazili, bil je tudi pastor W. F. Clarke iz Canade, ki je trdil, da čebele, ako imajo zato sposobne prilžnosti, vso zimo v nekaki omedleveci prespé, kakor je to slučaj pri medvedih in še pri nekaterih drugih sesalkah in pri večini naših žuželk. Ta pa je naletel na močni upor in njegove izražene misli so se polagoma pozabile. Pokazalo se je, da se v kletih, kjer ostane temperatura le nekaj stopinj nad lediščem — nad ničlo — z vso varnostjo čebele prezimijo. To je bilo tudi slučaj tamkaj, kjer so na prostem čebele v zemljo zakopali in so na ta način tako v severnej Ameriki, kakor tudi v vzhodni Prusiji in deloma tudi v Rusiji z dobrim vspohom poskusili. Me. Faddenova sistema je pa gledé tega precej popolnejša, ker čebele vso zimo ničesar ne použijejo in se zbog tega tudi njihovi notranji telesni deli nič ne obrabijo, temveč čebele vse prav čvrste in mlade prezimijo. Iz tega sledi, da so bili izraženi pomislili pastora Clarke popolnoma zanesljivi in je ta gotovo popoln preobrat v prezimovanji naših čebel prav kmalo pričakovati.

Čudimo se ravnokar, kakšen utis bo to naredilo na one, ki, kakor mi pred kratkim, trdijo, da mora za čebele biti toplo zimsko stanovanje, ter da zbog tega, da imajo čebele po zimi bolj toplo, letavnike do $\frac{3}{4}$ zmanjšajo. Ako mi Me. Faddenov način prezimovanja bolj natanko pregledamo, dobimo vendar le upanje, da mora vspešno biti, ker tudi čmrlji, ôse, sršeni in mravlje, ki po naravoznanskem razdeljenji spadajo v eno in isto vrsto, ravno tako prezimijo. Vsaj tudi čebele v kleti, kjer se toplota nič ali pa prav malo izpreminja, dobro prezimijo, zakaj bi pa v „strašnem kupu“ ne mogle, kamor se po zimi ne more iti nič pogledat. Ako čebele po Me. Faddenovem načinu denemo v prezimovanje, imele bodo vedno isto temperaturo, kar bo za nje boljše, nego če jih denemo v taka zimska stanovanja, kjer se toplota vedno menjava, kjer zdaj spé, in kmalu na to jih solnčni žarki ali toplo južno vreme dramí iz sladkega spanja; te morajo pa potem še jesti in se gibati, da si pridržé potrebno množino toplote, zbog tega potrebujejo tudi dovoljno množino svežega zraka.

Vsak naj tedaj to reč malo premisli in naj prihodnjo zimo poskusi z jednim ali več panjev, vendar ne s preveč, da, ko bi se mu kaj ponesrečilo, ne bo imel preobčutljive zgube, in prepričani smo popolnoma, da se ne bo kesal. Ime A. J. Root in okolščine, da je ta članek s pridržkom vendar le v svoj časnik sprejel, so porok zato, da resnica in zanesljivost v njem tiči. Če se ta način prezimovanja kot popolno pravilen dokaže, ne moremo drugače, da v severnih krajih stanujočim čebelarjem srečo voščimo, ker ti tako prezimovanje najlažje izvršé in njih čebele srečno prezimijo; vsled njih bogate cvetlične pašé, čeravno le kratek čas traja, zamogli bodo obilo medu dobiti, od česar bodo čebele le malo ali skoro nič med letom použile, ker te 8 do 10 mesecev nič ne uživajo. Mi pa, ki le bolj v južnih in toplih krajih stanujemo, imamo se boriti z velikimi težavami, da srečno svoje čebelice prezimimo, zaradi tega mislimo, da smo prisiljeni, da čebele v kleti denemo in jih tam kakor krompir in druge poljske sadeže v prst zakopljemo.

Po čebel. listu „Deutscher Bienenfreund“.

Državna sadna razstava na Dunaji.

Kakor smo ob svojem času v našem listu objavili vabilo k udeležbi državne sadne razstave, vršila se je ista prav sijajno v začetku tega meseca. Iz vseh dežel, iz vseh krajev našega cesarstva dobil si tamkaj razstavljeno sadje. Bila je velikanska. To razstavo otvorili ali odprli so sami presvitli cesar dne 2. oktobra. Po otvorjenji ogledali so si vso razstavo in se nad toliko obilico različnega razstavljenega sadja prav pohvalno izrekli. Pri ogledovanji prišli so tudi v oni oddelek, kjer so imeli Kranjci svoje sadje razstavljeno. Začudili so se, ko so videli, koliko sadja se je iz Kranjske tja poslalo. Počastili so pri tem gosp. G. Pirca, tajnika c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani, s tem, da so si ga dali predstaviti, ter ga pri tem tudi povpraševali v sadnih razmerah na Kranjskem. Ob enem počastili so z nagovorom gosp. Rohrmanna, velikega sadnega trgovca iz Ljubljane. Ta je na ondotni sadni semenj pripeljal veliko zabojev kranjskega sadja. Pohvalili so tudi njegovo zbirko.

Drugi kranjski udeleženci te državne sadne razstave so bili še sledeči: Z Gorenjskega: Marija Dovgan iz Ljubljane, Franc Finžgar iz Doslovč, Emil Janežič iz Perovega, Janko Jeglič iz Peč, Ivan Petek iz Kresnic, Martin Potočnik iz Sore, Matija Rant iz Dobrove, Josip Urbančič iz Ljubljane, Janko Žerovnik iz Zgornjih Gorij. Z Dolenjskega: Kmetijska šola v Grmu, Matija Hudovernik iz Dobrepolja, Ivan Koncilija iz Žužemberka, vitez pl. Langer in Julija Rudež iz Tolstega Vrha, Ivan Lackner iz Mozolja, grofa Kottullinskega graščinsko oskrbnništvo v Boštanji, Anton Planinec iz Boštanja, vitez pl. Savinschegg iz Metlike. Z Notranjskega: Karol Dermelj iz Cirknice, Ivan Hladnik iz Polhovega Gradca, Ivan Leskovic iz Idrije, Josip Lenarčič z Vrhnike, Julij Mayer iz Planine, Miha Mežan s Slapa, Josip Potepan iz Dolenjega Zemona, Vojteh Ribnikar iz Logatca, Ivan Urbančič iz Trnovega in Ivan Valenčič iz Kilovč.

Tudi druge dežele so bile obilo zastopane. Posebno krasno je bilo sadje iz Spodnje Štajerske, ta poslala je mnogo blaga, razne vrste in kakor je spredaj rečeno sploh lepo sadje, tako da je bil spodnje štajerski oddelek tudi izboren.

—*—

Deželna sadna razstava v Ljubljani.

Kakor je našim naročnikom že znano, priredila je c. kr. kmetijska družba Kranjska v proslavo vladarske štiridesetletnice cesarjeve deželno razstavo. Prostor za to je odbrala na starem strelišči v Ljubljani. Vabila je na vse načine, da bi se je Kranjci v obilnejšem številu udeležili. Ker je to proslavno delo in podjetje in ker je to prav važen pripomoček in korak k povzdigi sadjarstva, ubogali so povabljeni in so se v prav obilem številu vdeležili z razstavljenim blagom. Vseh razstavljenecv je bilo nad 240 in ti so razpostavili nad 4.000 vrst raznih jabolk in hrušek. Tako obila udeležba prisilila je razstavni odbor, da je moral poprej odločen prostor razširiti; moral si je še jedno nadstropje privzeti, da je mogel vse došlo blago razpostaviti.

S to razstavo združila je c. kr. kmetijska družba še vinsko pokušnjo. To je bilo pa res popolnoma na pravem mestu. Mnogo najboljših vinskih pridelovalcev iz Dolenjskega in Vipave imelo je tu svoje pridelke za pokušnjo.

Zato imajo zlasti oni gostilničarji, ki točijo kupljeno vino v takih krajih, kjer ne raste vinska trta, prav lepo priliko, da se prepričajo, da tudi v domači deželi dobé izvrstno kapljico, ter da jim ni treba hoditi v sosedne dežele ali celo še dalje po vino, kjer pa tudi ne dobé veliko boljšega vina, nego je dolenjski „eviček“. Marsikdo se izgovarja, da zato ne gre na Dolenjsko po vino, ker ni železnice. Res je to velika opovira, a imejmo upanje, da bo v tej zadevi kmalo bolje, ter da Dolenjci dobé kmalo že dolgo in težko pričakovano železnico. Vsaj tudi sedaj ne stane toliko več, kakor od kakega družega daljnega kraja. No pa če tudi malo več stane, naj bodo pa zato prepričani, da jim bodo njih rojaki prav dobro postregli in jim dali pošteno blago. Ta prilika je zlasti zaradi tega primerna, ker je ta pokušnja tako prirejena, da more vsakdo na podlagi te pokušnje kupiti si večje množine vina. Vsakdo lahko pokusi razne vrste vina ter si izbere tisto, katero mu najbolj ugaja. Gorenjci in Korošci, to bila je lepa prilika za Vas. Ko bi se taka vinska pokušnja vsako leto priredila in sicer tako, da bi dotični vinogradniki vsako leto poslali kmetijski družbi nekaj svojega pridelanega blaga za pokušnjo in ta bi gostilničarje povabila k pokušnji in tukaj bi se lahko sklepale kupčije in gostilničarji prišli bi potem potu do dobre in poštene pijače.

Da je bilo zanimanje za to razstavo res veliko, kaže nam to, da so slavni kmetijski družbi od več strani dohajala darila, ki naj bi se drugim v odlikovanje odmenjenim darilom pridedjala, tako, da bi več razstavljalcev bilo za njih res lepo razpostavljeno sadje ali druge reči obdarovanih.

Pri razstavi bil je oddelek odmenjen za šolske vrtove, kjer naj bi šole razpostavile vsakoršne načrte šolskih vrtov, ter druge sadjarske reči.

Čas razstave bil je odločen na 4 dni, in sicer od 18. do 21. oktobra. Toliko je pač premalo! Čulo se je sicer pozneje, da bodo ta obrok podaljšali še za 4 dni, pa ta govoricca se ni obistinila.

Dan odpretja je bil tedaj odločen na 18. oktobra ob 11. uri dopoludne. Razstavni odbor povabil in naprosil je visokorodnega gospoda deželnega predsednika barona Winkler-ja, naj bi on blagovolil odpreti razstavo, kar je visokorodni gospod z veseljem prevzel. K odpretju razstave povabil je razstavni odbor poleg razstavljalcev vso odlično gospôdo mesta Ljubljane in mnogo drugih odličnjakov.

Z razstavo bila je združena tudi loterija raznih reči. Glavni dobitek je bil vreden 200 gld. Srečke prodajale so se po 20 kr. Dobitki bili so v razstavi na pregled. Žrebanje sreček je bilo dné 21. oktobra ob 9. uri zvečer. Dobitki dobé se v pisarni c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani in sicer do 21. novembra t. l. (Dalje prihodnjič).

—*—

Našim sadjarjem!

(Po „Slovencu.“)

Letos obrodilo je sadno drevje po vsej našej kronovini in sosedni Štajerski prav dobro. Obžalovati je le, da sadjarjem ni možno svojega sadja v denar spraviti, kakor so to že par let sem lahko storili. Na Virtemberškem, Bavarskem, Hesenskem,

v Rheinpfalzi in v Švici obrodilo je namreč po došlih poročilih letošnje leto sadno drevje, posebno jabolka in hruške tako, da se drevje v pravem pomenu besede lomi pod težo prepolnega sadja. Že od leta 1847. se tamošnji ljudje ne vedo spomniti take letine. — Ker voznina iz teh dežel iznaša le od 30 do 110 mark za vagon svežega sadja, iz naše kronovine pa 396 in iz sosedne južne Štajerske celó 415 mark, ni misliti, da bi naše sadje konkurirati moglo onemu iz zgoraj imenovanih dežel. Posebno pa še radi tega ne, ker je letošnja cena na Nemškem nečuvveno nizka. Pred seboj imamo oficijalni „Obstpreiszettel“ virtemberški. Po oficijalnih izvestjih uposlanih od takozvanih „Marktmeisterämter“ iz raznih mest je bila 22. mesca septembra cena lepih jabolk za mošt: v Stuttgartu 300 mark, v Metzingenu in Rudolfszelli 250 mark in v Friedrichshafenu celó samo 160 mark za vagon. Torej nikjer približno toliko, kolikor samo voznina od nas do tje kaj stane. Ako bi kdo utegnil o istinosti navedenega dvomiti, povabim ga, da se osebno o oficijalnem tem izvestji v moji pisarni prepriča.

Vprašanje nastane tedaj, kaj naj naši sadjarji s sadjem storé? Po predstoječem preostaja jim le:

1. ali, da sami jabolčnik napravljajo, ali pa
2. da sadje posuše.

Kot domoljub svetovati moram seveda prvo. Morebiti vendar-le še ni prepozno, da se toli prevladajočemu žganjepitju konec stori ali vsaj zatvornica napravi, opozorjuoč mlajšo generacijo na jako zdravo pijačo — jabolčnik. Priporočam napravo jabolčnika tudi kot poznavatelj virtemberških razmer. V mali tej kraljevini, breječi le dva milijona prebivancev, povzije se toliko zdrave te pijače, da je bilo leta 1886. vsled pomanjkanja domačega sadja treba 13852 vagonov jabolk in hrušek uvoziti. V tej deželi, kjer poznajo žganje le po imenu, so pa tudi jako lepo rašeni in krepki ljudje. Neki vojaški penzionist mi je pravil v Ulmu n/D., da je pri vojaških naborih v Virtemberškej vedno več za vojaško službo sposobnih, nego jih kontingent zahteva, in mora slednjič žreb odločiti, da se nobenemu krivica ne godi. — V interesu zdravja in dobrega imena našega ljudstva opozarjam tedaj našo velečastito duhovščino, gospode župane in druge domoljube po deželi, naj kolikor mogoče s svojo veljavno besedo na naše ljudstvo vplivajo, da si bo jabolčnik napravljalo in se potem po možnosti tej priznani zdravej pijači privadilo. — Ker je pa za napravo jabolčnika treba mlinov in stiskalnic, in si vsak posamičen kmetovalec tega orodja omisliti ne more, naj si vaščani k nakupu teh strojev¹⁾ pomorejo in potem drug za drugim jabolčnik napravljajo.

Ako pa utegne kdo več sadja imeti, kakor ga za domačo pijačo potrebuje, napravi naj si iz ostaline, in to ne iz najslabejšega sadja, krljje ali sploh posušeno sadje. To posušeno, ako mogoče dima prosto sadje naj potem ali za domačo rabo ima ali pa trgovcem proda²⁾, ki se z nakupom posušenega sadja bavijo.

Pri tej priliki zdi se mi potrebno, slavno občinstvo še na neki nedostatek opozoriti. V kratkem priredila bo, kakor obče znano, slavna e. kr. kranjska kmetijska družba v proslavo štiridesetletnega vladanja Njih veličanstva našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. deželno sadno razstavo. Da se naš kmet s pri-

¹⁾ V Ljubljani dobé se ti stroji pri gg. Detterji, Druškoviču in Trčku.

²⁾ Tudi jaz kupujem posušeno sadje.

reditvijo razstave k posnemanju ter napredku spodbuja, je brez dvombe hvalevreden čin in želeti je, da bo razstava vsaj v tem oziru popoln uspeh dosegla. Jaz rečem: „vsaj v tem oziru,“ kajti drugi namen razstave, namreč tuje trgovce na naše sadje opozoriti, dosegel se ne bo nikakor, ne na Dunaji, še manj pa v našem mestu, kajti na vabilo k državni sadni razstavi priti, odgovorili so mi trije veliki nemški sadni importerji, da so dandanes prireditve sadnih razstav „v kupčijskem oziru“ malo veljavne. Blago dobijo namreč, ne da bi si posebnih troškov delali, postavljeno v mesto, kjer stanujejo. Eden celo pravi: „Das Obst liegt ja auf der Strasse“ in dostavlja, da američanski sadni trgovci že celo Nemčijo prepotujejo in mislijo v bodoče, kakor to nekaj let sèm že v Angliji z uspehom praktikujejo, i Nemčijo z američanskim sadjem preplaviti.¹⁾ In kaj ima pomeniti, ako prebrisan v kupčijskem oziru nedosegljiv Američan konkurirati začne, mora vsakemu trgovcu na prvi hip jasno biti. Tudi to trgovino prisvojil si bo!

Vsled teh dopisov izgubil sem sicer pogum — kot sadni trgovec, toda vdeležil se bom vse jedno ene kakor druge patrijotičnih teh razstav.

Ker se tedaj po teh dopisih sodeč v trgovskem oziru razstavi ne bodeta posrečili, želeti je vsacemu rodoljubu, da bo uspeh vsaj z mnogoštevilno vdeležbo naših kmetovalcev-posnemovalcev popoln. Meni ni znano, kaj so poklicani faktorji v dosego predstoječega vkrenili. So li znižano voznino za potovalce in sadje pri državni in južni železnici dosegli itd.? To je pa gotovo, da letos, ko je najmanj 800 vagonov jabolk v naši kronovini in si naši sadjarji gotovo ne bodo iz vsega mošta napravljali, so zamudili nekaj prirediti, s čemur bi bila štiridesetletnica najlepše slavljena in bi si ob enem tudi hvaležnost vseh naših sadjarjev naklonili. To je: postavili naj bi tri modérne američanske sušilnice na Dolenjskem, Gorenjskem in Notranjskem v javno porabo našim sadjarjem.²⁾ S tem činom bi gotovo največ koristili našemu sadjarstvu in mu pomogli do one stopinje, v kateri se že nahaja mnogo dežel, v zadnjem času celó tužna Istra.

Ker je torej za letošnje sadje to žalibože zamujeno, poprijeti se bo morala tega naša slavna e. kr. kmetijska družba prihodnje leto z vso eneržijo in postaviti najmanj tri sušilnice. Vsled gotovega pomanjkanja novecev za napravo treh tacih sušilnic prositi bo morala slavno našo hranilnico za podporo in slednja bo gotovo to prošnjo v svoji priznani darežljivosti uslišala, ali se pa vsaj ne upala je odbiti, ko gré vendar-le za tako vitalno vprašanje našega kmetovalstva.

Ti nasvét, zabileženi v teh vrsticah, zdeli so se mi umestni za priobčenje. Ako ima kdo še kaj dostaviti ali morebiti kaj boljšega nasvétovati, stori naj to v interesu naših sadjarjev takoj!

V Ljubljani dne 27. septembra 1888.

Viktor Rohrmann.

Vrtnarstvo

s posebnim ozirom na obdelovanje in oskrbovanje šolskih vrtov zove se lična knjiga, katero je marljivi gosp. G. Pirc, tajnik e. kr. kmetijske družbe Kranjske in popotni učitelj, po naročilu vis. e. kr. kmetijskega ministerstva spisal.

¹⁾ Imajo namreč za vožnjo po morji navlašč za to prirejene parnike z ledenicami.

²⁾ Sadje, ki je dima prosto v tacih sušilnicah posušeno, vredno je 4—6 gld. metr. cent več.

Ta knjiga ima 180 podob, katere so prav dobro narejene, tako, da si boljših niti želeti ne moremo. Založbo te knjige ima c. kr. kmetijska družba Kranjska, kjer se tudi na prodaj dobi za 1 gld., po pošti 5 kr. več.

Kakor naslov kaže, namenjeno je to delo v prvi vrsti šolam, vendar bo tudi drugim gospodarstvom prav dobra prišla, ker je v njej poleg sadjarstva tudi poduk o vinarstvu, zelenjadarstvu in o cvetličarstvu. Slovenci do sedaj še nismo imeli knjige, ki bi vse to obsegala, zatoraj moramo se je toliko bolj veseliti in z veseljem po njej seči. Šole jo bodo, kakor je bilo slišati iz obravnave deželne zbornice, zastonj dobile. Pisava je lahko umevna, kakoršna sploh ljudstvu ugaja.

To knjigo prav tople priporočamo, ker to v obilnej meri zasluži. Nikomur ne bode žal za denar, katerega bo dal za to lepo knjigo.

Elektrika pri čebeloreji.

Ta čudna in prekoristna moč — elektrika — ima pa res že skoro povsod veljavo. Glejte, tudi pri čebeloreji se je že poskusilo vporabljeti neizmerno moč elektrike, in to ne brez uspeha. Čebelar Freiwirth v Cannstadt-u napeljal je električni tok v ulico med dvema satovoma, kjer je bilo polno čebel namešanih s troti. Vse čebele so omamljene popadale in 8 do 10 minut take ostale. Trotje so zbog njih slabe narave poginili, čebele (delavke) pa so se zopet oživele in v nekoliko minutah v prešnje stanje prišli in sicer tako popolnoma, da se jim ni bilo poznati, da so ravno kar omamljene ležale. Tako imamo sedaj prav pripravno sredstvo, s katerim se v malo trenutkih znebimo obilnih trotov v panju.

Naš dopis.

Izza Mžaklje. Minulo je zopet jedno čebelarstvo leto (mislim, da bode pač vsakemu znano, da se čebelarstvo leto prične z oktobrom mesecem in da se s septembrom konča) in nastopili smo novo. Ako se v ravno minulo leto ozremo, prešine nas nekaki strah in žalost. Pa zakaj bi pač tako slabo leto, kakoršno je ravno minulo bilo, ne užalilo in v slabo voljo ne pripravilo vsacega čebelarja? Mislim, da smo vsi gorenjski „muharji“ v pretečenem letu naredili nesrečni „deficit“ ali po naše rečeno: „zgubo“. No, kdor je pa tako srečen bil, da mu letašnja slaba letina ni nič škode naredila, naj bo pa vesel in Boga naj zahvali, da je tako dobro opravil. Tisti pa, ki je morebiti še dobičke delal pri „muhariji“, naj poln hvalečnosti zbog tolikšne sreče zavriska, da bodo vsi žalostni čebelarji slišali, in potem še ti pričeli njemu pomagati; samo malo težko bo to šlo, ker žalost in zguba se ne pozabite tako lahko, kakor bi si kdo mislil.

Ozrmo se sedaj malo v pretečeno leto in ob kratkem preglejmo od začetka leta do konca, kako in kaj se nam je glede čebelarije obnašalo in sicer v posameznih letnih časih ali mescih.

Vlani osorej djali smo še precej dobre čebele v zimsko prebivališče polni upanja in nade, da nam črez zimo srečno obstanejo. Nismo se varali. Bila je dobra zima. Nič nesreč nam ni prinesla. Kaj malega in bornega je res črez zimo poginilo, pa to se že pozabi, da le ni bilo hujšega.

V zgodnej pomladi jele so leteti na risje in prve cvetice, ter se tako oskrbljevati za mladino. Vse je dobro kazalo, a vreme se je kmalo pokazilo, tako da se je dober začetek kmalo v slabih nasledkih pokazal. April je bil dober, maj tudi; juni je bil že bolj oduren, a julij je že začel svoje muhe kazati, tako da so panjovi ob moč (ljudstvo) prišli. Roji, ki so bili že dalje časa v panju in so že lastne izležene čebele imeli, bili so manjši, nego ob času rojenja.

Tako revni in slabotni prizivotarili so ob suši in lakoti v mesec avgust. Ta jim je pa še to pašo odjedel, kar je je julij popustil. Ko se je ajda pokazala, nastala je šuš, da je ajda že v kali tako pritisnila, da ni mogla rasti in cveteti, in tako odšla je čebelam nar boljša paša. Suhe, kakoršne smo na pašo peljali, take ali le malo boljše prišle so nazaj. Letošnjo zimo bo pa že več mrličev, kakor vransko. Lakota je huda reč in ravno ta nas bo v prihodnji zimi križala. —lj—

Naznanilo.

Vsem p. n. udom in naročnikom naznanjamo, da se bo letošnji občni zbor vršil meseca decembra, pri katerej priliki bode tudi naše društvo poskusilo na kak način obhajati štiridesetletnico vladanja našega presvitlega cesarja. Vspored, dan in kraj se v prihodnji številki naznani.

Odbor.

Naznanilo.

Kdor ima suhih češpelj na prodaj, naznani naj ceno in kvantiteto v vagi društvenemu predsedniku **J. Modic-u** na Jesenicah.